



Прво поглавље

Чаробни стриц

Био једном један лењи дечак звани Аладин. Његов отац, који је сам морао да води породични посао, умро је од бриге. Аладинова мајка била је очајна.

Једног дана, Аладин је као и обично хватао зјала када му је пришао неки човек.

„Аладине!“, викнуо је. „То сам ја, стриц Абаназар, давно нестали брат твог оца!“



Аладинов нови стриц позвао се да им дође на вечеру.

Када је чуо да Аладин нема посао, купио му је леп дућан.



Аладин и његова мајка били су веома срећни. Ни слутили нису да је Абаназар заправо зли чаробњак.

Сутрадан је
Абаназар повео
Аладина у
дугачку шетњу
ван града.



„Стигли смо“, рекао је његов
стриц напокон. Упалио је ватру,
бацио у њу неки прашак и
изговорио неке чудне речи.

У трави се појавише
камена врата. Аладин је био
запрепашћен. Његов стриц уме
да изводи чаролије!

„Испод овог камена су многа
блага, али ја хоћу само једно“,
рекао је Абаназар. „Донеси ми
лампу.“

Али, стрице...

Нема али.



„Узми овај прстен. Он ће те заштитити“, додао је и гурнуо Аладина низ степенице. Аладин је прошао кроз четири собе пуне злата и стигао у врт са воћем. Воћке су светлукале као да су од стакла.



Видео је лампу, гурнуо је у џеп, а онда набрао прегршт лепог воћа.

„Дај ми лампу“, викнуо је
Абаназар са улаза.

Међутим, Аладин
није могао то да
учини истог часа.
Абаназар је помислио
да је преварен.



Како
се усуђујеш да
задржиш лампу за
себе!

Пре него што је Аладин стигао
да одговори, зачуо се гласан
тресак и све је утонуло у мрак.